

Mecalarla oxuyuram

CIRTDAN

Yonca

i-ri var-mış, bi-ri yox-
muş, bir qo-ca qa-rı var-
mış. Bu qa-rı-nın bir ba-la-ca
nə-və-si var-mış. Bu u-şaq o
qə-dər ba-la-ca i-miş ki, bu-na
Cırt-dan de-yər-mış-lər.

Bir gün Cırt-dan gö-rür
ki, qon-şu u-şaq-la-rı
me-şə-yə o-du-na ge-
dir-lər, gə-lib nə-nə-
si-nə de-yir:

– Ay nə-nə, mən də
u-şaq-lar-la o-du-na
ge-də-cə-yəm.

Qa-rı u-şaq-la-rı ça-
ğır-ıb, hə-rə-yə bir par-

ça yağ yax-ma-cı ve-rib, Cırt-da-nı on-la-ra tap-şı-rır.

Yol-da Cırt-dan ö-zü-nü ye-rə vu-rub get-mir, yol-daş-la-rı so-ru-şur:

– Ay Cırt-dan, ni-yə gəl-mir-sən?

Cırt-dan de-yir:

– Nə-nəm mə-ni si-zə tap-şı-rıb, mə-ni də a-pa-rın.

Yol-daş-la-rı o-nu növ-bə i-lə dal-la-rı-na a-lıb me-şə-yə gə-ti-rir-lər.

U-şaq-lar o-dun yığ-ma-ğa baş-la-yır-lar. Ba-xır-lar ki, Cırt-dan o-dun yığ-mır. So-ru-şur-lar:

– Ay Cırt-dan, sən ni-yə o-dun yığ-mır-san?

Cırt-dan ca-vab ve-rir:

– Nə-nəm mə-ni si-zə tap-şı-rıb. Siz mə-nim ü-çün də o-dun yı-ğın.

U-şaq-lar bu-nun da o-du-nu-nu yı-ğır-lar. Son-ra hər kəs öz şə-lə-si-ni da-lı-na a-lıb yo-la düş-mək is-tə-yən-də, gö-rür-lər Cırt-dan o-tu-rub ba-xır. O-na de-yir-lər:

– Ay Cırt-dan, sən ni-yə o-du-nu-nu a-par-mır-san?

Cırt-dan ca-vab ve-rir:

– Nə-nəm mə-ni si-zə tap-şı-rıb, mə-nim o-du-nu-mu da gö-tü-rün.

U-şaq-lar ə-lac-sız qa-lıb o-nun da şə-lə-si-ni dal-la-rı-na a-lır-lar. Bir az yol ge-dən-dən son-ra gö-rür-lər ki, Cırt-dan ge-ri-də qa-lıb ağ-la-yır, so-ru-şur-lar:

– Ay Cırt-dan, ni-yə ağ-la-yır-san?

Cırt-dan ca-vab ve-rir:

– Yo-rul-mu-şam. Nə-nəm si-zə yağ yax-macı ver-di ki...

Yol-daş-la-rın-dan bi-ri Cırt-da-na a-cıq-la-nır:

– Pis öy-rə-nər-sən. Zəh-mət çək, ö-zün get.

Cırt-dan ə-lac-sız qa-lıb yol-daş-la-rı-nın da-lın-ca dü-şür. Bir xey-li yol ge-dir-lər, son-ra ax-şam o-lur. Qa-ran-lıq qo-vu-şur, yo-lu a-zır-lar. Me-şə-dən çı-xan-da gö-rür-

